

rammer i det Forslag, som jeg nu fremsætter, ere for det Første Vin, som vil give en Merindtægt af 544,000 Kr., vel at mærke under Forudsætning af, at Indførselen bliver den samme, som den har været hidtil. Jeg vil her indstyre den Bemærkning, som egentlig kunde være overflødig, at ved Beregningen over saavel Tab som Fremgang for Statskassen er der kun taget Hensyn til den hidtidige Indførsel, saaledes som den har været i Forbindelse med den nugældende Told og den foreslaaede Told, og der er selvfølgelig ikke taget noget Hensyn til en Calcul over den mulig forøgede Indførsel paa Grund af Toldnedsættelse eller den mulig formindskede Indførsel paa Grund af Toldforhøjelse. Utsaa Forhøjelsen paa Vin er beregnet til at ville give 544,000 Kr. mere, Forandringen i Tolden paa Frugter 245,000 Kr., paa Tobak 624,000 Kr., paa The 108,000 Kr. Dertil kommer saa en Del mindre betydelige Positioner, som Kakao 49,000 Kr., Krydderier 71,000 Kr., „andre Spisevarer“ 44,000 Kr., hvorved den samlede Forhøjelse paa denne Gruppe, jeg har betegnet dels som Luxusvarer dels som Varer, der forbruges i Forhold til Velhavenhed, og som ialtfald ikke kan betegnes som Nødvendigheds-gjenstande, vilde blive 1,690,000 Kr. blot paa de af mig nævnte Positioner. Det viser sig ved at gennemgaa Toldlovsforslaget, som jeg allerede nu har nævnt, at Nedsættelsen paa egentlige Fornødenheds-gjenstande vilde blive ca. 1,400,000 Kr., og denne Nedsættelse vilde omtrent kompenseres ved Vedtagelsen af et Forslag om Forandring i Beskattningen af Brændevin, saaledes som jeg skal fremsætte det, naar jeg er færdig med nærværende Forslag, idet Forslaget om Beskattningen af Brændevin er beregnet til at ville give en forøget Indtægt af 1,310,000 Kr. Nedgangen i Statsindtægterne paa Raastofferne i Forbindelse med Skibsafgiften, som mindst maa anlæes til 1,800,000 Kr. og vel maaste snarere vil naae noget højere op, vil blive opveiet ved en Forøgelse af Tolden paa Ikke-Fornødenhedsvarer med et Beløb af 1,700,000 Kr., og naar man, hvad jeg tror, man med Nette kan, vil henregne til Ikke-Fornødenhedsvarer det kostbarere Ol, som igjennem den Olfat, jeg skal fremsætte for det ærede Thing, vilde give en Indtægt af 600,000 Kr., saa vil Nedsættelsen paa Raastoffer og Hjælpstoffer mere end opveies ved den forøgede Told paa Luxusvarer og Ikke-Fornødenheds-gjenstande, hvortil det kostbarere Ol maa henregnes.

Jeg tror, at det vilde blive lige besværligt for mig og det ærede Thing, dersom jeg i Detaillen skulde gennemgaa og gjøre Rede for de enkelte Forandringer i Toldrevisionsforslaget, og det forekommer mig ogsaa, at dette meget passende kan forbeholdes til den senere Behandling, som Lovforslaget vil komme til at undergaa her i Thinget. Der er dog imidlertid en Bestemmelse i Told- og Skibsafgiftsloven, som jeg særlig kunde

ønske strax at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, og det er paa Forslaget om Forandring i Skibsafgiften, der jo, som det ærede Thing vil erindre nu kun hviler paa den udenrigske Skibsart. Det ærede Thing vil sikkert mindes, at der i Forbindelse med Forslagene til en gennemgaaende Toldrevision, der fremkom fra Regeringernes Side i Maren 1871, 1872 og 1873, tillige var foreslaaet en Forandring i Skibsafgiften, som for den udenrigske Skibsafgifts Vedkommende gik ud paa, at denne skulde nedsættes til $\frac{2}{3}$ af de hidtidige Beløb. Det ærede Thing vil sandsynligvis ogsaa erindre, at ved Behandlingen i dette Thing i Maren 1871—73 fastholdt dette Thing, at der ikke skulde finde nogen Nedsættelse Sted i Skibsafgiften, medens Folkethinget ligesaa vedholdende fastholdt, at den hele udenrigske Skibsafgift skulde ophæves, kun med den Modifikation, at det ikke skulde ske strax, men først fra et vist senere Tidspunkt. Senere er der jo jævnlig ved privat Initiativ fremkommet Forslag om Ophævelse af Skibsafgiften. Den sidste Udtalelse fra dette Things Side i Anledning heraf var i Samlingen 1879—1880, hvor et fra Folkethinget hertil indsendt Forslag om fuldstændig Ophævelse af Skibsafgiften blev afvist ved en motiveret Dagsorden, hvori Landsthinget udtaler — Ordlyden skal jeg ikke kunne gjengive i dette Dieblit — at der vel kunde være Anledning til at drøfte dette Spørgsmaal om Ophævelse eller Nedsættelse af den udenrigske Skibsafgift i Forbindelse med Spørgsmaalet om Forandringer paa andre Punkter i Bestemmelserne om vore indrekte Statter, hvilket jeg antager nærmest tog Sigte paa Forandring i den gjældende Toldlov. Jeg har altsaa ikke været i Uoverensstemmelse med dette Thing, naar jeg samtidig med Forslaget til en ny Toldlov m. m. ogsaa bringer i Forslag Forandringer i den bestaaende Skibsafgift. Det har jo været et hyppigt udebatteret Spørgsmaal, hvem der egentlig betaler Skibsafgiften. Det har været hævdet fra en Side, at Skibsafgiften særlig tyngede paa Skibsfarten, blev betalt af Rhederierne, medens det lige saa bestemt har været hævdet fra anden Side, at Skibsafgiften kun virkede som forøgende Indførselstolden for de allerede toldpligtige Varer og desuden som en lille Indførselstold paa toldfri Varer og som en gennemgaaende Udførselsafgift for alle Varer, der udførtes tilhøs. Efter denne sidste Betragtning tynger jo Skibsafgiften paa Konsumenterne her i Landet, paa Produktionsvirksomhederne her i Landet og paa Exportørerne, deriblandt ikke mindst paa Kornexporten, som jo er den, der indtager det største Lasterum blandt vore Udførselsvarer. Jeg for mit Vedkommende slutter mig nærmest til den sidste Betragtning af Skibsafgiften, idet jeg tror, at det kun er i de sjældnere Tilfælde, at denne Forøgelse af Fragtavgifterne i Virkeligheden tynger paa Skibsfarten og udredes